

Великопосна сабрања у Митрополији дабробосанској

Манастир Озерковићи у истоименом селу на Романијском платоу, смештеном тачно на тремеђи општина Сокоца, Пала и Рогатице, 16. марта 2019. године, на Теодорову суботу, доживео је велику духовну радост. Крај прве седмице Великог и Часног поста – окончан исповешћу, покајањем и причешћем Пресветим и Животворним Телом и Крвљу Господа нашег Исуса Христа – права је и истинска радост Цркве Божје.

Свету архијереску Литургију служио је Високопреосвећени Митрополит дабробосански г. Хризостом уз саслужење протојереја Илије Чупића, Милорада Новаковића и Момира Васиљевића, јереја Милоша Јањића и ђакона Будимира Гардовића. Манастирски храм Пресвете Тројице уистину је био премален и претесан да прими све оне који су дошли из разних крајева Митрополије дабробосанске да поделе духовну радост са добрим домаћином намесником те свете обитељи игуманом Георгијем Станковићем, који се уистину потрудио да Теодорова субота 2019. године буде забележена у

летопис Светотројичког манастира.

Митрополит је беседио о тајни Теодорове суботе, тајни љубави Божје према Цркви Његовој: -Желећи да своју Цркву сачува као своју неупрљану невесту крвљу многобожачких жртава Господ шаље слугу свога Светог мученика Теодора Тирона да анђелу Цркве Божје открије нечасну намјеру цара Јулија Апостате и да му открије начин на који ће то учинити. Славећи Бога због те љубави и његовог угодника Теодора као служитеља тајне Црква му је посветила ову прву суботу Часног и Великог поста коју називамо Теодоровом суботом. Али, браћо и сестре, и ми као и хришћани из времена Јулијана Отпадника живимо константно атаковање на наш хришћански и светосавски идентитет, нашу савјест и свеукупно живљење. Настоје да нас оскрнавe крвљу жртава новокомпонованих религија гријеха и дисидемонија. Савремене технологије – и све оно што је она донијела – умјесто да нам служе на побољшање наших живота све више нас удаљава од наших духовних идентитета, нашег хришћанског и светосавског идентитета. Искуство Цркве Христове из времена Јулијана Отпадника за нас је драгоцјено искуство из којег можемо извући поуку за себе како да се сачувамо од скрнављења савременог многобожачког свијета...

Прва недеља Великог и Часног поста, односно Недеља Православља, свечано је и величанствено прослављена у храму Светих апостола Петра и Павла у Рудом. Иако је руђански храм међу већима у Епархији дабробосанској, 17. марта 2019. године био претесан да прими све оне који су дошли да се Богу моле и приступе светим тајнама покајања и причешћа.

Свету архијерејску Литургију служио је Високопреосвећени Митрополит дабробосански г. Хризостом уз саслужење протојереја-ставрофора Александра Топаловића, Саве Брадоњића и Јеремије Старовлаха, јереја Василија Цвјетковића и ђакона Будимира Гардовића.

Иначе, Црква Божја у Рудом је препознатљива у нашој помесној Српској Православној Цркви по јаком богомољачком покрету, по својој борби за очување вере и православља у оним најтежим временима безбожништва и комунизма. Цена њене борбе гледајући са материјалног и људског аспекта је била висока, али и поред тога та Црква Божја постоји и јесте сведок и јере у Христа Господа и светог Православља.

-Испунило се оно што је и сам Господ казао – да ће сваки онај који појерује у Њега и који крене за Њим крст свој понијети, али и да ће страдати једнако као што је и Он страдао. Од самог почетка Њеног постојања и свједочења

Живога Бога и Спаситеља свијета Исуса Христа Црква је гоњена, прогоњена и страдала. Пуних осам вијекова Црква је гоњена од римске власти, многобожаца, комунизма... али још горе је страдала од оних изнутра, од самих њених вукова у јагњећим кожусима. Билу су то многобројни јеретици и расколници, који су изнутра као "врата адова" разарали Цркву Божју. Благодаречи Богу љубави и захваљујући једној светој и богољубивој жени, ромејској царици Теодори, и њеном племенитом сину Михаилу 843. године Црква Христова је трјумфовала над свим јересима и јеретцима. По свом значењу Недеља Православља је пасха прије Пасхе, побједа која најављује побједу и зато је и славимо у прву недјељу поста. Црква је преко осмовековног крстоносног страдања и голготе побједила све кваритеље Науке Господње, Јеванђеља Божјег. Кроз Саборе Светих Отаца Цркве Духом Светим вођена Црква је увијек препознавала све замке нечастивога и преваре јеретичких учења. Данас славимо све оне свете Божје угоднике, свете и осталог,

http://www.spc.rs/sr/velikoposna_sabranja_u_mitropoliji_dabrobosanskoj